

lostmi na Národní třídě 17. listopadu 1989. Nic jste neudělal než to, že jste můj dopis předal generální prokuratuře, která z pochopitelných důvodů, nemohla nic jiného udělat, než potvrdit opodstatněnost domovní prohlídky. Sám jste se nenamáhal odepsat. Neodepsal jste ani jako představitel Federálního shromáždění, poslanec, komunista, člověk. A už vůbec jste nenašel čas, aby jste jako odpovědný funkcionář, který držel ve vlatních rukou osud člověka, si našel chvíli na určitý dialog se mnou, který by mohl alespoň částečně přispět k objektivnosti Vašeho přesvědčení i rozhodování.

Neobjektivnost, jednostrannost, cílevědomost mé společenské diskreditace mě vystavila nesnesitelným podmínkám, které se musely projevit ve zdravotním stavu mě a celé rodiny. K tomu jste zůstal naprosto lhostejný. Navíc vlivem "různých tlaků" prostřednictvím tehdejšího OF mě byl přiznán jen částečný invalidní důchod ve výši 1.331 Kčs, takže žiji hluboce pod životním minimem, ani největší nepřítel společnosti nebyl takto ohodnocen. I to je Vám určitě lhostejné, protože jste si i nadále vybojoval potřebný post, který Vás zaopatřuje na dobré společenské úrovni. Já Vám ale vůbec nic nezávidím. Mě jde o pravdu, o to, zda jsem byl skutečně takovým společenským ďáblem, kterým se zacházelo jako se zločincem, a který byl hozen na smetiště dějin!

Pane poslanče,

Žádám Vás o vysvětlení Vašich postupů i určení toho, kdo Vám dal lživé informace, kterých bylo využito k mé společenské degradaci, kdo vůbec byl v pozadí scéně, v jehož čele figuroval Hegenbart. Současně prosím o soubor Vašich doporučení, na kterých se budete aktivně podílet, a povedou k mé společenské a materiální rehabilitaci. Já jsem nikdy československé společnosti ani poctivým komunistům neublížil, abych musel být oním ďáblem, který nemá místa ve společenském spektru. Pokud však máte poznatky o mé "krutosti" prosím, aby jste mi je postoupil a já, v souhře s padesátými léty, mohl sám o sobě prohlašovat